

— Бъди проклетъ, Челеби! Ти, който измами първенцитъ.

Ала невърницитъ вързаха патриарха и го хвърлиха въ тъмница. А подиръ нѣколко дни пашата заповѣда да го изведатъ и посѣкатъ на градската стена.

На лобното място се струпа насила докараната тълпа отъ жени, мжже и деца. Съблъкоха Евтимия, изопнаха и вързаха рѣцетъ му назадъ. Турцитъ очакваха патриарха да моли пощада, да иска милостъ. Но, както апостолъ Павла, устнитъ му шепнѣха само молитви:

— Господи, дай мисили! Спаси ме отъ малодушие! . . .

Джелатинътъ се приближи и застана до Евтимия. Патриархътъ наведе смилено бѣловласа глава: очакваше спокойно смъртта. Сетне промълви:

— Закриляй чадата ми, Господи!

Дигна рѣжа джелатинътъ. Съкирата блѣсна. Зрителитъ извиха глави на страна, затвориха очи, затаиха дѣхъ. Пашата изтръпна.

Ала въ този мигъ стана чудо. Когато джелатинътъ замахна, рѣжата му се вкова. Божията сила изсуши дѣсницата му. Съкирата замръзна въ въздуха. Картината бѣ страшна. Ужасъ обхвана турската войска. Едни нападаха по очи на земята, други се разбѣгаха. Небесната по-

личба ги порази. Българите се кръстѣха. Пашата изплашенъ викаше:

— Отведете го въ патриаршията!

Но нещастията за Царевия градъ не спрѣха. Не се минаха много дни и по заповѣдъ на Челебия, една ранна утринь, дигнаха патриарха и го подкараха на заточение: за да не буди народна свѣсть, да не укрепява съ силата на вѣрата, да не утешава съ надеждата. Народътъ въ Търново научи вестъта и се струпа по улицитъ. Старци падаха предъ него и цѣлуваха нозетъ му, жени поднасяха децата си, които Евтимий благославяше съ вързани рѣце.

Раздѣлата бѣ покъртителна.

А сетне невърницитъ изградиха надъ божиитъ черкви високи джамии. И всѣки денъ, въ мекия вечеренъ сдрачъ, се чуваха музинитъ, които пѣеха отъ високитъ викала на минаретата. Проточениитъ имъ пѣсни се разливаха по хълмоветъ на Царевецъ и отекваха въ долината на Янтра. Тогава мюслюманитъ, превили кръстомъ нозе, поглаждаха самодоволно бради и казваха:

— Великъ е Аллахъ и неговия пръвъ пророкъ Мохамедъ, Слава на Ислама!

А въ потайни места българите шепнѣха молитви предъ запалено кандило: